

**'t Is een herinnering zo als zovele,
Maar deze ene laat mij niet los.
Wanneer in 't voorjaar de vlinders spelen,
Dan denk ik weer aan die dag in 't bos.**

**Daar bij een huis als van Hans en Grietje,
Zag ik een kind zitten heel alleen.
Haar kleine stem zong een lenteliedje,
Voor duizend vlindertjes om haar heen.**

**En duizend vogels zijn toen gekomen,
En zongen vrolijk haar liedje voort.
Het schalde juichend door duizend bomen,
En heel de wereld heeft dat gehoord.**

Instrumentaal

**En overal bleef men even luist'ren,
een moment was het rumoer verstomd.
Want zelfs de mensheid moet even fluist'ren
Wanneer voor 't eerst iets van 't voorjaar komt.**

**Maar ik alleen heb dat kind zien zingen,
daar in het woud op die zonnedag.
Ik zag haar aan en mijn ogen vingen,
Uit blijde ogen een lichte lach.**

**En dat is al wat mij is gebleven,
Die lichte lach als een snelle groet.
Maar 'k heb nooit van mijn hele leven,
De lente zo van dichtbij ontmoet.**